

Κι' ἔβγαζε, σὰ συμπέρασμα:
Μιά τέτοια τύχη νὰ περιφρονήση
παιδι δὲ θάταν, βέβαια, τῶν Ἀθηνῶν,
παρὰ ξενόφερτης σπορᾶς
γέννημα κοῦφον καὶ μωρόν.

ΑΛΕΞΑΝΤΡΕΙΑ, 31-3-27

ΠΕΤΡΟΣ ΜΑΓΝΗΣ

ΧΑΙΡΕ

... κι' ἂν χωριστήκαμε χωρὶς καὶ μεῖς νὰ ξέρομε
γιατί, δὲ φταίω ἐγώ· σιὸ εἶπα, τὴ Νύχτα
πολλὲς φορές. Ἴσως νὰ φταίῃ ὁ νύχτιος σκοπός,
ἴσως κι' ὁ μαῦρος σκύλος πού ἔξω ἀλύχια.

(Πάντοτε μιὰ περίεργη φωνὴ μᾶς ὀδηγεῖ
σὲ κάτι πού ζητοῦμε, ἕναν αἰῶνα
κι' ἔτσι μᾶς ἔρχεται ὁ ἐπίλογος φριχτός:
σὰν μαῦρα νέφη ἐνὸς βαρειοῦ χειμῶνα).

Ἐσὺ—ποτὲ δὲν ἐκατάλαβες τὸν Ἔρωτα·
οὔτε μπορεῖς νὰ καταλάβῃς τέτοιας λαύρας
τὰ αἰσθήματα πού βγαίνουν ἀπὸ χωρισμὸ
πού ζοῦμε μόνο σὲ στιγμὲς ἀνάβρας.

ΧΑΙΡΕ· τὰ βήματά Σου σῦρε ὡς ἐκεῖ
καὶ ζῆσε πὸ γλυκὰ τὴ Νέα Ζωή σου.
Φεύγω μὲ κάποιον πόνο στήν ψυχή:
μὲ φτάνει ἡ Ἀνάμνησί Σου.

Ο ΜΑΡΙΟΣ ΒΑΪΑΝΟΣ